
Prædiken til 4. søndag i Advent

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 4. søndag i Advent	4
4. s. i Advent	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 4. søndag i Advent

4. s. i Advent

Prædikedag 4. s. i Advent

Prædikedato 20. december 1925

Prædiketekst Johannes 3, 25-36

Prædikested Vedersø Kirke?

Prædiken ID P201225-01

Kilde KMF-nr. 12.11.08

4. S. e. T. x)

Naar vi bliver gamle, skal vi paa Aftægt. Det siger sig selv, at det ikke altid er lige nemt. Det er jo den, der hidtil har haft Magten og Regeringen, som nu skal sidde og se til. Se, da gælder det om, om man allerede i sin Manddoms Kraft har øvet sig i god kristelig Tankegang, saa man med stille Glæde kan føje sig under Naturens Lov: Ham bør det at voxe, men mig at forringes. — Saadan sagde jo Johs. det i Dag; han følte, han skulde paa Aftægt, saa ung han endnu var — Jøderne var strømmet til hans Præd., men nu kom der en anden — — nu skulde han sidde og se til, mens den anden overtog Magten og Regeringen. Og saa kunde man jo tænke sig, at han sagde det saadan: “Naa ja — det er kun, hvad der *bør* ske, saa det maa jeg jo se at finde mig i.” Men saadan kom det slet ikke fra ham. Nej, han siger det med den stille Glæde, som jeg begyndte at tale om. Ja, en virkelig ægte Glæde — saa ægte, at han tør sammenligne sig med Brudgommens Ven. Og nu ved vi alle, at har Brudgommen en virkelig Ven, saa er han saa lykkelig paa sin Vens Vegne paa Bryllupsdagen. Jesus har jo selv sagt, at vi skal sørge med de sørgende og være glade med de glade. Og det er da ogsaa rigtigt, hvad der er sagt: at sørge med de sørgende det kan vi nok, men være glade med de glade, det er meget sværere, og det er sandt Venskabs Kendemærke. — Rent overmenneskelig er næsten Johs’s Glæde i Dag — for paa en Maade tog Jesus jo Bruden fra ham — Folks Beundring og Tilløb — og dog glædede han sig — ja, han gik enddog saa vidt som til at sige: Min Glæde er bleven fuldkommen. Og det er et ægte, et rørende Træk. Mange Mennesker har der ikke været i

Verden, saa betydelige og saa ydmyge i Sind. Hvor slaar det En, hvor rene i Karakteren, hvor mandige, hvor sandt menneskelige NT's Almuesfolk er. Tænk f. Ex. paa Drachmann og Bjørnson i Rom: Min store Ven — min udmærkede Ven. Og det er Folk, der hylde og æres! Nej, lad os hylde Johs. Døberen, der ved sin Optræden i Dag har holdt os en Livets Prædiken om den sande og skønne Ydmyghed og endnu engang vist os, at sand Kristendom er egentlig Glæde: en Kristen i en salig Tilstand staar ihvor det gaar.

x) Skal være: 4 S. i Advent (formentlig 1924)

1

¹ Tilføjet af Nøjgaard. Generelt må siges, at datering er usikker. Munk har skrevet 4. Søndag e. Trinitatis; men Nøjgaard retter til 4. Søndag i Advent, formentlig ud fra indholdet. Prædikenteksten peger kraftigt på ny tekstrække (Johs. 3, 25-36). Men hvis det er ny tekstrække, må årstallet være ulige, 1925, og ikke 1924, som Nøjgaard formoder. Deraf datering 20. december 1925.